

Kadın ve erkek birbirinin örtüsüdür

Bir hanım okuyucumuz: “Benim size sorum, eşler arasındaki kıskançlıkla ilgili. Eşimin bilgisayar şirketi var. Ben de şu anda 2 haftadır bu şirkette çalışmaya başladım. Eşimin bayağı değiştiğini gördüm. Öncelikle namazlarını aksatıyor. (Bunu anlıyordum zaten) Özellikle bayan müşterileriyle samîmî bir şekilde konuşuyor. Yapı itibariyle zaten sıcakkanlı birisidir. Ama bayanlarla bu şekilde samîmî konuşmaları beni çok ama çok rahatsız ediyor. Daha önce uyarmıştım. ‘İsimle hitap etme, hanım de’ diye o zaman biraz değişmişti. (Bir dönem yine işyerinde çalışmıştım) Şu anda kıskançlık krizine giriyorum diyebilirim. Bunu ona belli etmemeye çalışıyorum. Ama içim içimi yiyor. Sürekli Rabbime sığınıyorum. Allah’ım bana doğru yolu göster diye. Bu kıskançlık haklı bir kıskançlık değil mi? Eşimi nasıl koruyabilirim? Önceden bayanlarla aynı ortamda bile çalışmak istemediğini söylerdi. Şimdi bazen tokalaştığını bile söylüyor. Eşimle ne şekilde konuşmalıyım? Lütfen bana yardımcı olun. Kendi duygularımı nasıl bastırabilirim? Ne yapmalıyım? Cevap verirseniz çok sevinirim. Çünkü gerçekten kendimi iyi hissetmiyorum.”

Aile hayatı Cennetten bir köşedir. Allah için bir araya gelmiş ve bir hayat arkadaşlığı kurmuş eşler de aslında birer âhiret dostudurlar. Birbirlerini dine, takvaya ve Allah

korkusuna Allah için sevk ederler. Birbirlerini haramdan korumaya Allah için çalışırlar. Birbirlerini Allah’a itaate Allah için teşvik ederler.

İki türlü kıskançlık vardır: Biri haram, diğeri sünnettir. Sırayla görelim:

1- “Hased” karşılığı kullanılan kıskançlık. Müslüman kardeşinin iyiliğini çekememekten ve kötülüğünü istemekten ibaret olan bu kıskançlık, bir kötü huydur. Haramdır.

2- Eşimizi, kızımızı, kız kardeşimizi, annemizi vesâir mahremlerimizi nâmahremlere karşı korumayı ifade eden içimizdeki sevk-i İlâhî de dilimize kıskançlık olarak girmiştir. Bu kıskançlık sünnettir. Peygamber Efendimiz (asm) bu kıskançlığı teşvik ve tavsiye etmiştir.

Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) buyurmuştur ki:

* “Allah, mahremlerini nâmahremlerden kıskanan kullarını sever.”¹

* “Mahremini kıskanmak imandandır...”²

Mahremini kıskanmak, mahremini haramdan koruyan ve onu helâl sınırları içinde barındıran bir örtüdür. Kur’ân, “Onlar sizin örtünüz, sizler de onların örtülerisiniz”³ âyeti ile eşleri harama karşı birbirleri için örtü ilân eder. Bu örtünün önemli bir ayağı kıskançlıktır. Çünkü kıskançlık damarıyla beyini haramlardan çekip alan kadın da, eşini haram şekilde giyinmekten ve yabancı erkeklerle gereksiz yere muhatap olmaktan alıkoyan erkek de aslında yekdiğerini Allah’ın rızasına, takvaya, Allah korkusuna, Cehennemden korunmaya ve Cennete girmeye dâvet etmiş ve yardımcı olmuş olmaktadır.

Nitekim meselâ kadın için açık-saçıklık ne kadar yasaklanmış bir davranış ise, erkek için haram bakışlar o kadar yasaklanmış bir davranıştır. Netice itibariyle; erkeği haram bakışlardan ve haram meyillerden alı koyan kadının kıskançlığı da, kadını açık saçıklıktan ve erkeklerle gereksiz yere muhatap olmaktan alı koyan erkeğin kıskançlığı da Allah’ın rızası yolunda atılmış en fitrî (şimdiki ifadeyle en tabîi) ve en saygı değer birer adımdır.

Daha açık konuşalım: Erkeğinin gözünün harama kaymasını kadın kıskanıyorsa; bu güzel bir huydur ve kadın—kendisi bilsin, bilmesin—bu tavrı Allah adına gösteriyor. Çünkü mü’min erkekler için, “Mü’min erkeklere söyle: Gözlerini haramdan sakınsınlar”⁴; “Allah gözlerin gizlice harama bakışını da bilir, gönüllerin gizlediğini de”⁵; “Şüphesiz, Rabbiniz size bakmaktadır”⁶ ve “Kulak, göz ve kalp; hepsi yaptıklarından sorumludur”⁷ buyuran Cenâb-ı Allah’tan başkası değildir.

Keza kadınının açık saçık giyinmesini ve başkalarıyla gereksiz yere muhatap olmasını erkek kıskanıyorsa eğer; bu erkek için de güzel bir huydur ve erkek—kendisi bilsin, bilmesin—bu tavrı Allah adına gösteriyor demektir. Çünkü mü'min kadınlar için, “Mü'min kadınlara söyle: Gözlerini bakılması yasak olandan çevirsinler, iffetlerini korusunlar, süslerini kendiliğinden görünen kısmı müstesna açmasınlar. Başörtülerini yakalarının üzerine salsınlar. Süslerini kocalarından veya babalarından... Başkasına göstermesinler”⁸ ve “Sizler her hangi bir kadın gibi değilsiniz. Eğer takva içinde olmak isterseniz, nâmahremлерinizle cazibeli ve çekici bir eda ile konuşmayın. Ki, kalbi bozuk olanlar bir ümide kapılmasın. Konuşurken ciddiyet ve ağırbaşlılıkla söz söyleyin”⁹ buyuran Kur'ân'dan başkası değildir.

Önce bir parantezimiz var: Burada bu tavrın Allah adına gösterildiğini söylememizden kastımız şu: Kıskançlık tavrı ile farkında olmadan, bir otomatik refleks halinde Allah'ın yasakladığı bir alandan, haramlardan eşimizi alıkoyuyoruz. Eğer farkında olarak ve inanarak bu tavrı gösteriyorsak, bu durumda bu tavır Allah için gösterdiğimiz tavırlar sırasına girer ki, bu bizi Allah'ın rızasına giden bir yola koyar; bu tavırla sevap da kazanırız.

Demek, kadın kocasının kıskançlığına boyun eğip kendisine çeki düzen verdiğinde neticede Allah'ın emrine uymuş; koca da karısının kıskançlığına boyun eğip kendisini ıslah ettiğinde neticede Allah'ın emrini yerine getirmiş olmaktadır.

Üstad Bedüzzaman Hazretleri, kadın ve erkek arasındaki şiddetli bağlılığın yalnız dünyevî hayatın ihtiyacı için olmadığını; kadının kocasına yalnız dünya hayatında değil, ebedî hayatta da hayat arkadaşı olduğunu; böylesine değer verilen kadının da, ebedî hayat arkadaşı olan kocasının nazarının dışında başkasının nazarını kendi güzelliklerine çekmek sûretiyle, kocasını kendisinden darıltmaması ve onu kıskandırmaması gerektiğini kaydeder.¹⁰

Demek eşlerin birbirlerini yabancılardan ve nâmahremlerden kıskanmaları bir örtüdür; bu, yaşanmalıdır.

Fakat kıskançlığı bir kâbus hâline getirmemeye dikkat etmek lâzım. Kıskançlık, haramlara karşı örtü mahiyetini korumalı; bunun ötesinde akıldan uzaklaşarak ve duygusallığı başına geçirerek zorbalıklara, zulümlere, ayrılıklara, boşanmalara ve cinayetlere sebep olmamalıdır. Yani kıskançlıkla duygusallık omuz omuza vererek; akli ve sağlıklı düşüncüyü istifaya zorlamamalıdır.

Bilinmelidir ki, haddi aşmayan kıskançlık ne kadar iyi bir huysa; hak, adalet, merhamet, müsamaha, iyi niyet, iyi zan, güven, aff ve bağışlama da en az, “tadında

bırakılan kıskançlık” kadar iyi birer huydur.

Birbirine zıt gibi gözükse de, iyi huyları bir bütün saymalı, birbirine tercih etmemeli; hepsini bir ve eşit seviyede yaşamalıyız. Mahremimizi (eşimizi) bizi kışkıandıracak bir davranışı olduğunda uyarmalı; fakat onu kırmamaya, hakkında sû-i zan etmemeye ve gerekirse affedici olmaya özen göstermeliyiz.

Normal seyrinde iyi huylarımızdan olan kıskançlığı; iftiraya, sû-i zanna, kötü muameleye, dargınlığa, kırgınlığa, kavgaya, geçimsizliğe, mutsuzluğa, ayrılığa ve cinayete vardırarak derecede abartılı kullanmak, zulüm ve haksızlıktır.

Böyle bir durumda doğrudan ve bizzat eşimizle konuşmalıyız, eşimize hüsn-ü zan göstermeyi ihmal etmemeliyiz. Ona karşı kötü zan beslemekten ve onu itham etmekten şiddetle kaçınmalı; iyi niyetimizi ve iyi düşüncelerimizi pozitif bir enerjiyle ve olumlu sözlerle ona yansıtmaya çalışmalı, iyi yanlarını ve iyi huylarını artı sayarak, sabırlı ve umutlu olmalıyız. İnşallah her şey yoluna girecektir.

Dipnotlar:

- 1- Câmiü’s-Sağîr, 2/1078;
- 2- Câmiü’s-Sağîr, 3/2804;
- 3- Bakara Sûresi, 2/187;
- 4- Nûr Sûresi, 24/30;
- 5- Mü’min Sûresi, 40/19;
- 6- Fecir Sûresi, 89/14;
- 7- İsrâ Sûresi, 17/36; Ü
- 8- Nûr Sûresi, 24/31;
- 9- Ahzab Sûresi, 33/32
- 10-Lem’alar, s. 198, 199